

NUMERUL 10 BANI

ABONAMENTELE

INCEP LA 1 SI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
și se plătesc tot-d'a-una luni

În București la casa Administrației.
Din Județe și Străinătate prin mandate postale.
Un an în tară 30 lei; în străinătate 50
Sese luni : 15 : 25
Trezi luni : 8 : 13

Un număr în Străinătate 16 bani

MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Adevărul

Să te seresti, Române! de cuiu strein în casă.

V. Alexandri.

NUMERUL 10 BANI

ANUNCIURILE

Din BUCUREȘTI și JUDEȚE se primește
NUMAI în ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĂTATE, direct la administrație și
la toate Oficile de publicitate,
Anunțuri la pagina IV 0,30 b. finit
III 0,20 b. finit
II 0,10 b. finit
I 0,05 b. finit

Insertiunile și reclamele 3 lei rândul.

LA PARIS, circul se păstește de vânzare cu numărul la kioscul No. 417, Boulevard St.-Michel.

UN NUMER VECIU 30 BANI

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

UN FIASCO REGAL

Mișcarea lucrătorilor

Societ. Presei și Jubileul

ANGLIA

SPITERUL ROȘU

Agravare de pedeapsă prin
decret regal

VIATA LITERARA

Din Călărași

Onoarea numelui

MORTII ȘI VII

Un fiasco regal

VIENA, 4 Mai 1891.

Mă vești ierta dacă vă trimis atât de
terziu darea mea de seamă asupra piesei
Meșterul Manole, reprezentată de ar-
tisti Burgeatului în sala Operei. Am
fost bolnav și abia astăzi mă pot întine de
cuvintă.

Inainte de toate trebuie să vă spun că,
de către va săptămână de la, se vorbea în
cercurile artistice de această reprezen-
tație.

Opiniunea aproape unanimă a cunoșcă-
torilor era că piesa are unele părți bune
ca scriere, dar că este foarte slabă ca
operă dramatică.

Se înțelege că acei care vorbeau, nefiind
Români, nu apreciau de căt din punctul
de vedere curat literar și teatral. Ei nu
cunoșteau legenda ce servă de bază pie-
sei, prin urmare nu puteau să judece par-
tea națională a dramei.

Cu mare greutate am putut obține un
loc, căci biletele erau în parte date, în
parte vîndute de mai înainte. În fine putu-
mă să intre în teatru. Sala era plină de
lume oficială. Totuși așteptai cu nerăbdare
ridicarea cortinei. Cam rareori se poate
vedea spectacolul unei piese scrisă de o
Regină, reprezentată de căt mai bună arti-
stă vieneză și în față unui public atât
de ales.

Actul I reprezintă locul pe care se zile-
ște biserică Curtei de Argeș. Lucrul
merge greu. Ceea-ce se face într-o zi, se
surpă peste noapte; lucrătorii sunt nemul-
țumiți și gata a se rezvră contra meș-
terului Manole. Un Grec, Kir Dimitrie,
care este gelos de Manole, îi atâta multimea
contra lui. În mijlocul acestei scene po-
pulare, apare Neagoe Vodă.

Ei ascultă plângere poporului și ale lu-
crătorilor și dă lui Manole un termen
când Biserică trebuie să fie gata, sub pe-
deapsă de moarte. Manole se pună la
pândă spre a prinde pe acela care îi dă-
râmă lucrarea în timp de noapte. El gă-
sește pe un cioban ascuns lângă ziduri.
Acesta, care este cumpărat de Kir Dimitrie,
convinge pe Manole că, spre a putea
sfîrșii Biserică, trebuie să îngroape în zi-
durile ei o ființă omenească.

Actul II este împărțit în două tablouri.

Primul se petrece în fața casei lui Ma-
nole. Nevasta sa Gianeta pregătește lea-
gănul pentru copilul celăi poartă în sinul
ei. Despina Doamna vine la dînsa și gă-
sind-o ocupată cu pregătirea leagănului,
se plângă de blestemul ce a căzut asupra
ei, cărei cerul îi refuză bucuriile ma-
ternității. Abia Despina Doamna a eșit,
apare grecul Dimitri care spune Gi-
anetei că s-a petrecut între bărbatul ei și
Neagoe Vodă și o sperie zicându-l că
viața lui Manole este în primejdie. Gi-
aneta aleargă la Doamna spre a-i cere a-
utor. Rěnas singur cu slujnică, grecul
viclean o îndeamnă să stăpânească
de a merge și două zile la locul unde
se zidește Biserică spre a surprinde pe
Manole. În acest moment Manole vine a-
casă. Dimitri îi excita gelozia spunându-i
că Gianeta este în Palatul Domnesc.

Tabloul al II-lea se petrece în Curtea
domnească.

Neagoe Vodă stă la sfat cu boerii în
privința zidirii Bisericii. Boerii îl sfă-
tuesc de a pătrăsi zidirea. Despina Doamna
din contră îl conjură a urma și a avea
incredere în meșterul Manole. Înădătă ce
Doamna a eșit din odaie, Gianeta sosește
și pătrunde la Vodă căutând pe Despina
Doamna. Ea se aruncă la picioarele lui
Neagoe Vodă și îi cere grăția lui Manole.
Un fel de lago.

Neagoe-Vodă însă, înflăcărat de fru-
musețea Gianetei, îi promite de a
erta pe soțul ei, dar îi pune condi-
țiunea infamă de a-i ceda. Ea rezistă
și atunci Vodă merge până a voi să
întrebuițeze contra ei forța brutală.

Manole sosește în acest moment și se
asvârle cu pumnul în mâna asupra lui
Neagoe-Basarab. Dar el e opri de Des-
pina Doamna care împacă lucruurile și a-
duce bani pentru a urma clădirea Bise-
ricel, banii pe care îi a dobândit prin vî-
zarea giuvaierelor ei.

In aciu al III-lea lucrătorii, îndemnați
de Kir Dimitri săiles pe Manole de a
jura să îngroape în zidul Bisericii pe
prima ființă omenească care se va înfa-
toșa. Toți așteaptă spre a vedea cine-va
veni. De departe se vede apropiindu-se
Gianeta. Manole desesperat, roagă cerul de
a se departa; dar ea tot vine și, în fine,
sosește lângă Manole.

Jurământul trebuie să se îndeplinească.
Sub cuvânt de a aduce noroc clădirei,
Manole duce pe biata Gianeta în tem-
plul Bisericii și îndătă ce să cobořă, el
și cu lucrătorii să închid repepe intrarea
zidind-o. Se aude vocea Gianetei stin-
gându-se înțelut cu înțelut.

Total să sfîrșit; ea a fost jertfă.

Manole, care a ascultat cu o durere
nespusă agonia înțelută sale soții, se ri-
dică ca nebun, îngroape pumnul în piețul
lui Dimitri, care îl îndemna, și cade în
fața morțimului Gianetei.

In aciu al IV-lea cortina se ridică a-
rătându-ne Biserica Curtei de Argeș ter-
minată în toată splendoarea ei. Decorul
este splendid și a făcut un efect minunat.
Nenorocul Manole aiurează, el aude
pretutindeni vocea iubitelui sale Gianeta.
In zadar poporul îl ridică în slava ce-
rește, în zadar Neagoe-Vodă și Despina
Doamna îl mulțămesc și îl laudă pentru
fălnica sa operă; el e cuprins de un
acces de nebunie și moare pe treptele
Bisericii.

Poporul cade în genunchi și se roagă
pentru sufletul său. Iată subiectul dramei.

Am intrat în amânumite pentru ca lec-
torii D-voastră să și poată face o idee
despre această operă.

Inteleg acum de ce Carmen Sylva n'a
scris piesa românește său, cel puțin, de
ce n'a pus pe cine-va s'o traducă ca să
fie reprezentată pe scena română.

In Viena nimănii nu puteau controla mo-
dul cum autorul a schimbat frumosul
legendă a Meșterului Manole, pe când în
București s'ar fi găsit critici spre a zice
acestea că, în calitate de Român, mi-a fost
rusrise de zimbetele ironice ale publicului
Vienez; pe fețele tuturor se vedea gân-
dul: „Frumoș Domnitor trebuie să fi avut
România, dacă unul din cei mai buni
comite fapte atât de infame și de miș-
lești ca Neagoe-Vodă Basarab.”

Si când te gândești că o asemenea in-
tervertire a istoriei, o asemenea schim-
bare a legendei este făcută de însăși Regina
Tării și că o astfel de piesă este repre-
zentată în străinătate cu mare pompă, în
fața Imperatului, archidiților, Curții în-
treză și lumii oficiale. In București orice
bun Român năru fi putut de căt să fluere
piesa; in Viena trebuie să tacă și să în-
ghită.

De altminterea opiniunea generală chiar
printre criticii Vienez este foarte defa-
vorabilă. Spre a vă convinge năvești de
că să citiți dările de seamă ale ziarelor.
Cu toată poliția și conveniența la care ele
sunt silite, fiind vorba de o Regină, vezi
că colo că piesa a căzut.

Si întrădevăr, nu putea de căt să căză.

Ca țesătură dramatică, Meșterul Ma-
nole este un non-sens, îi copilarie de la
început până la sfîrșit.

In toată piesa nu este de căt un sin-
gur moment adevărat dramatic, când Ma-
nole și lucrătorii lui, după ce a prestat
jurământul de a îngroape de vie pe prima
ființă omenească care se va apropia, văd
venind pe femeia lui Manole, care păsește
spre moarte. Dar și aci nu e meritul au-
torului, căci situația cum o descrie le-
genda este de la sine grozav de dramatică.

Restul piesei n'are nimic, dar nimic
de căt fraze și iar fraze, declamații lungi
și nesfîrșite. De o acțiune dramatică, de
o desvoltare a caracterelor nici nu e vorbă.

Personajile intră și es fără ca să se știe
pentru ce ați intrat și pentru ce ați esit.
Nimic firesc în tot mersul acțiunelui. De
la începutul „Surcouf” să a cioncăt cu
un incrucișător și să a scofundat.

Să te seresti, Române! de cuiu strein în casă.

dar în loc de a crea un tip nemuritor
ca sinistrul intrigant al lui Shakspear,
ea a făcut un intrigant de melodramă. In
loc ca Kir Dimitri să escute într'un mod
logic și psihologic gelozia în sângele me-
ridional al lui Manole, el joacă rolul u-
nui conducător de fanteșe ce ține în mă-
inile sale toate iile cari mișcă păpușile
din piesă. El trimit pe Gianeta la Vodă,
el o trimite spre Biserica începută, el a-
șteaptă lucrătorii, el pune pe cobișină să a-
demenească pe Manole cu povestea în-
grăpări de viață, el sfătușește pe Manole
la jurământ, în fine este tot în piesă, dar
nu se știe cum și pentru ce, precum nu se
știe cum și pentru ce Manole este vinovat,
cum el înebunește și, cu toate acestea,
sfârșește biserică, pentru ce Despina
Doamna vine la Gianeta, cum Gianeta ni-
mreste tocmai în cabinetul lui Neagoe-
Vodă, cum și pentru ce Despina se re-
trage din acest cabinet tocmai atunci când
vine Gianeta, cum Manole pătrunde la
Vodă, cum el ajunge în cabinetul său toc-
mai în momentul când cucernicul Dom-
nitor se poartă ca un craidon de rind
față cu Gianeta. In fine, o serie de im-
probabilități, de lucruri n'știești, de episo-
de ce urmează fără nici o legătură în-
tre ele. Într'un cuvânt, o operă copila-
reasă care, dacă ar fi fost scrisă de un
similător, n'ar fi fost primătă de
direcția de la București.

BELGRAD, 25 Aprilie. — Subscriptia
pentru societatea sărbătoare de navigație
să facă ieri. Orașul Belgrad a subscriz-
it 2000 de acțiuni.

METZ, 26 Aprilie. — Locotenentul colo-
nel Mager din regimentul al 12-a de ar-
tilerie a fost găsit asasinat în odaia sa;
se crede că mobilul crimei a fost furat.

Astăzi D. Lascăr Catargiu, prim-
ministrul al M. S. Domnitorului, Carol I
la 1866 face parte din ca-
binet.

Il întrebă dar:

— Ce se face cu cei 12,000 gal-
beni dăruitii de Carol I prin
scrierea Sa din 2 (14) Iunie
1866 adresată Ministrului de
cultură C. A. Rosetti și publicată
în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este așezămentul de bine-
facere fondat cu această sumă?

Dacă banii s'au capitalizat, că
rezintă astăzi suma dăruită?

SOCIETATEA PRESEI ȘI JUBILEUL

Monitorul lacheilor Palatului (am nu-
mit pe „Timpul“) spune că, pentru
mascara de 10 Mai, societatea pre-
se va fi convocată spre a se decide
partea ce ea va lua la jubileu.

„Timpul“ crede chiar și că se va
primi propunerea de a se oferi Re-
gelui un album, în care, fie-care
ziarist va scrie că ce-va.

Am voi să vedem și această mi-
nune de slugănicie.

Pe căt suntem noi, în societatea pre-
se nu există de căt ziarist înde-
pendenți, cari s'au asociat în scop
de ajutor mutual și am fi curioși să
vedem pe îndrăsneșteful care ar putea
propune unei corporații independente
un act de plătitudine nedemnă.

Iar dacă e vorba de un album în
care fie-care ziarist să scrie ceva,
suntem siguri că acel album nu va
putea fi transmis lui Carol I de la
lacheii Săi, căci se vor găsi destui zia-
riști cari să spue M. Sale lucruri neplăcute, de și nevinovate față cu
legea.

Avis lingător.

Argus.

Mișcarea lucrătorilor

BRUXEL, 25 Aprilie. — Ministrul de
rezbel a chemat sub arme două clase de
milice.

Se semnalează excese comise de gre-
viști la Vaux; gendarmii îi trebuit să
tragă; sunt două greviști răniți. Greviștii
au dat foc pădurii din Etneux. Lucrările
furilor din impregurimile Liégiului sunt
supraveghiate de trupe.

VIENNA, 25 Aprilie. — O întrunire de
lucrători tipografi și de turnători, în num-
ăr de 2000, a decis să declare îndată
grevia generală a tipografilor spre a ob-
ține între altele o reducere a orelor de
lucru (

fericite și mai bune de căt cea de azi. Adepu infocat al marilor teoretici socialisti, vrăjmașul claselor burghere care exploatează munca claselor muncitoare, amicul celor proletari, el este copilul unui Ideal, pe care l-a înțeles și adorat încă din cei mai tineri ani de student. D-l Mille are o singură religie, o singură iubire: socialismul. Pentru densus, acest cult și această iubire s'a concretizat sub o formă frumoasă și măreță, sub forma unei amante adorabile, căreia îl jertfeste cele mai sincere simțiri și cugetări. Si băgați de seamă, aici nu este vorba de acele legături cu idealurile care se sfârâmă la prima decepcie, la prima amărăciune. Aici nu este vorba iarăși de idealurile blânde, dulci și frumoase, care fac deliciul unui suflet deficat și de o melancolie linșită. D-l Mille are un ideal puternic și mare, care cuprinde într-unul poate cea mai grandioasă evoluție socială; și pe acest ideal, -de și stie că nu l-a vedea realizându-se în viață, deși a suferit adesea orni înfrângerii și deceptiile din cauza lui, -totuși, el îl urmărește cu o credință dusă până la nebunie sublimă a martirilor.

Il cunoște din căteva stringeri de maini, din căteva cuvinte schimbate la ocazuni, n'am fost niciodată în intimitatea sa; dar îmi închipuiesc că trebuie să fie o figură veselă și incurajatoare printre amicii săi de idei.

Din aceste puține rînduri se poate vedea cum privesc pe D-nu Const. Mille, ca socialist. Dar D-sa n'a rîmas numai în cercul activității socialistice, săt din punct de vedere intelectual că și din cel politic. D-nu Mille a publicat un volum de versuri, un roman și o colecție de numeroase, -muncă literară care i-a statomicit o reputație de autor, și încă de talent, dacă ar fi să credem pe unii din administratorii săi care fac parte din partidul socialist. Azi, recitând volumul D-sale de versuri, am găsit că admiratorii săi confundă iubirea și colegialitatea de luptători al unui același ideal, cu admirări uneia ce se cuvine adevăratelor opere de artă. Si iată ce m'a ispitit să m'înțeleagă din impresiunile mele asupra D-nu Const. Mille, luat ca poet.

Volumul de 180 pagini, intitulat: *Versuri, mă obosesc și mă lasă rece. În prima parte (Din cauțul roșu) înțâlnesc idealul socialistului trămbițat într'un amestec de strofe care sună: „ca un glas doigt de clopot.“ Idealul acesta îl cunoaștești: este distrugerea societății actuale sub temelia unei lumii viitoare, când nu vor mai fi regi și cerșetori, bogăți și calici, trăntori în palate, muncitorii în borde; când toată omenirea va fi transformată într-o familie de muncitori, -fie-care în felul său, -peste care va domni literatură, pace și frăție. Iată esența idealului, pe care socialistul l-a întrebuințat ca material poetic. În mainile D-lui Mille materialul acesta a devenit sărac, comun și banal. Idealul, în sine, e mare și frumos; dar aşa cum l-a canticat D-nu Mille în versuri, a ajuns ca o marmoră de Carara din care un zidar ar fi izbutit să facă olande de case.*

Toate poezile socialiste au același fond, și care poate ar fi fost mai puțin banalizat dacă autorul stia să îl înfățișeze într-o formă artistică, originală. Versurile D-nu Mille însă își fac impresia celei mai ordinare proze rimate. Ele nu căntă, nu sună armonios, nu strălucesc prin imagini, n'au culoare, n'au căldură, n'au sugestie, sunt schiloade și de ghiață. Ii par o pleoarie umflată și dramatică, rostită de un socialist stângaciu, pe o baricadă de stradă, în fața unei multimi numeroase.

Da: versurile acestea sunt pentru mulți; ele tipă ca o trămbiță de rezvrătire, ele pot să inflăcăreze mințile proletariilor, ele seamănă ca un marș de entuziasm, sunând sub aripa fălfătoare a unui standard roșu. Citite însă într-o cameră lă-

nistă, ele te plătesc ca o ploaie marină și monotonă de toamnă.

Dacă D. Mille ar fi avut un talent puternic, un temperament original de artist, ar fi putut crea din acest material socialistice opere remarcabile. I-a lipsit însă toate facultățile care constituie personalitatea unui adevărat poet. Fără cugătură profundă, fără sensibilitate, fără imaginea, un artist nu poate ajunge să fie de căt, cel mult, un muncitor fecund și pasabil, dar nu o figură ilustră care să rămâne. Sunt multă uvrării de această în literatură noastră, a căror muncă zădarnică, în Franță, le-ar aduce cel puțin un căștig material, dar la noi nu fac de căt să strice și să desgușeze spiritul publicului.

D. Mille a întitit să facă din poezie un mijloc pentru popularizarea idealului său de socialist. În acest sens, versurile D-sale au întâlnit mult entuziasm printre tinerii care și fac voluntariatul în partid, ca nu l-a vedea realizându-se în viață, deși a suferit adesea ori înfrângerii și deceptiile din cauza lui, -totuși, el îl urmărește cu o credință dusă până la nebunie sublimă a martirilor.

Il cunoște din căteva stringeri de maini, din căteva cuvinte schimbate la ocazuni, n'am fost niciodată în intimitatea sa; dar îmi închipuiesc că trebuie să fie o figură veselă și incurajatoare printre amicii săi de idei.

Din aceste puține rînduri se poate vedea cum privesc pe D-nu Const. Mille, ca socialist. Dar D-sa n'a rîmas numai în cercul activității socialistice, săt din punct de vedere intelectual că și din cel politic. D-nu Mille a publicat un volum de versuri, un roman și o colecție de numeroase, -muncă literară care i-a statomicit o reputație de autor, și încă de talent, dacă ar fi să credem pe unii din administratorii săi care fac parte din partidul socialist. Azi, recitând volumul D-sale de versuri, am găsit că admiratorii săi confundă iubirea și colegialitatea de luptători al unui același ideal, cu admirări uneia ce se cuvine adevăratelor opere de artă. Si iată ce m'a ispitit să m'înțeleagă din impresiunile mele asupra D-nu Const. Mille, luat ca poet.

Volumul de 180 pagini, intitulat: *Versuri, mă obosesc și mă lasă rece. În prima parte (Din cauțul roșu) înțâlnesc idealul socialistului trămbițat într'un amestec de strofe care sună: „ca un glas doigt de clopot.“ Idealul acesta îl cunoaștești: este distrugerea societății actuale sub temelia unei lumii viitoare, când nu vor mai fi regi și cerșetori, bogăți și calici, trăntori în palate, muncitorii în borde; când toată omenirea va fi transformată într-o familie de muncitori, -fie-care în felul său, -peste care va domni literatură, pace și frăție. Iată esența idealului, pe care socialistul l-a întrebuințat ca material poetic. În mainile D-lui Mille materialul acesta a devenit sărac, comun și banal. Idealul, în sine, e mare și frumos; dar aşa cum l-a canticat D-nu Mille în versuri, a ajuns ca o marmoră de Carara din care un zidar ar fi izbutit să facă olande de case.*

Toate poezile socialiste au același fond, și care poate ar fi fost mai puțin banalizat dacă autorul stia să îl înfățișeze într-o formă artistică, originală. Versurile D-nu Mille însă își fac impresia celei mai ordinare proze rimate. Ele nu căntă, nu sună armonios, nu strălucesc prin imagini, n'au culoare, n'au căldură, n'au sugestie, sunt schiloade și de ghiață. Ii par o pleoarie umflată și dramatică, rostită de un socialist stângaciu, pe o baricadă de stradă, în fața unei multimi numeroase.

Da: versurile acestea sunt pentru mulți; ele tipă ca o trămbiță de rezvrătire, ele pot să inflăcăreze mințile proletariilor, ele seamănă ca un marș de entuziasm, sunând sub aripa fălfătoare a unui standard roșu. Citite însă într-o cameră lă-

El cunoște mult pe Luco și pe nevasta lui, pe Simonetta. El făcea parte dintr-o companie de muzicanți ambulanți cari exploatau în fiecare an preajma Milanului. Toți erau Tyrolieni.

Toți trăgeau la hanul Madonei. Luco era slugă la hanul acesta. Avea o singură fată, pe Lorenza. El o jucașe de multe ori pe genuchi.

Luco cumpărase casa care era de vînzare, însă nu știa să o ție. Da tot pe datorie și bea mereu.

Nevasta i-a murit și atunci i-a mers tot mai rău.

Într-o zi când veniră Tyrolieni să doarmă în han, afilară că hanul fusese vîndut.

Îi era milă cuiva de acele doar fetele imbrăcate cu rochii negre pe care le dăduiseră de pomană niște vecini.

Seful muzicanților, pe care l-a chemat Müller, om cum secade, propuse ca să le ia cu d-nul.

Le-a luat.

Pe cea mai mică o chemă Giovanna.

Era mult mai frumoasă decât sora sa. Nimeni nu știa de unde venea.

Peste trei ani Müller se angaja într-un circ ambulant ca orchestrar și fetele trebuiau să rămână cu muzicanții.

El într-o zi nu mai stiu ce se făcuse fetele fiindcă într-o zi căzu bolnavi.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

După ce se mai scuza că îndrăznise să vie, se explică.

El într-o zi nu mai stiu ce se făcuse fetele fiindcă într-o zi căzu bolnavi.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

După ce se mai scuza că îndrăznise să vie, se explică.

El într-o zi nu mai stiu ce se făcuse fetele fiindcă într-o zi căzu bolnavi.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

Dambert făcu un semn slujnicuței.

Numei de căt pe masa nouului venit fu pus tot ce rămăsese din frigura de vită și din ciuperci.

Căntărețul din clarinetă vorbea stricat, un amestec de limbă de prin toate locurile pe unde umblase, eu toate acestea puteau fi înțelese.

</div

— Să te hotărăști adică, să ţi iezi un amant.

IV

Să ia un amant fără să aibă pasiune de el, fără să îubească, să caute un bărbat numai pentru că Elena să ajungă mună și ca averea să rămâne în mâinile ei de doar o consacrată. Era logic, cam brutal negreșit, dar trebuia.

Tineră nevastă se pleca în față dreptăți mumi sale în care avea credință; și, din ziua aceea, amendoare cantică în multime, împrejurul lor, pe acela care ar fi mai bun. Trebuia să fie solid, tiner, bine făcut pentru paternitate; restul era de prisos.

În ceasul băilor, mama și fata, ședând la soare, lângă biețul marchiz care tremura, priveau pe bărbat și cu un ochiu experimentat cumpănea valorile și sănsele.

Un băiat frumos, care nu avea nici o treabă, primi. Se creză iubit, de o femeie din lumea mare, o marchiză, se înveseli, ajunsă nesufieră prietenilor săi.

După trei zile de salutări, de zimbete, de convorbindi, D-na Pois Cassé pofti pe alesul la prinț și din ziua aceea el nu se mai deslipi de dinsele. Firmen îl adora numai de căt. Nu mai putea trăi fără el, Cel-lalt se cam miră de o victorie aşa de grozavă.

V

Când se adeveră că Elena era însărcinată, amantul fu trimis să se plimbe, cu trei vorbe scăzute, fără nici o speranță de înpăcăre. Acum amantul nu mai era de nici un folos, ba chiar era Jenant. Bunăziua, bunăseara! El pleca, și mai incremenit, dar nu întristat, fiindcă nu iubise nici odată.

Atunci toată familia fu poftită ca să auă vestea cea mare; tot felicităre pe marchizul care răspundea cu un rînjit, fiindcă nu pricepea.

Însă când văzu că se aduce leagănul, că se pregătesc scutecele, arătă o bucurie nespusă. Rîdea, plângă, bătea din palme, mormăia.

Veni ceasul facerii.

— Este fată! zise doctorul.

D-na Pois-Cassé nu și ascunse nemulțumirea, desiluzia.

— Auzi fată! N'a fost el în stare să facă un băiat!

Pe urmă, plecându-se pe Elena zdrobită, îl zise:

— Drăguța mea... o să trebuiască să ţi iezi iar un alt amant, pentru onoarea numelui!

Spartali.

Revolutia din Chili

New-York, 25 Aprilie. — O telegramă din San Diego anunță că autoritățile Statelor-Unite a confiscat vaporul chilian „Italia” care apărtine insurgenților și care avea pe bord munitii de rezboi.

O depese din Panama, dar care nu este confirmată din altă parte, anunță că o revoluție a izbucnit la Costa Rica; președintele a publicat o proclamație care decretă starea de asediu.

DIN CALĂRAȘI

Îsprăvile D-lui Jak Lahovary în Ialomița și alegerea sa ca deputat la colegiul I

Cine nu și aduce aminte de îsprăvile comise de D. colonel Jak Lahovary în Ialomița pe timpul răscoalei tăranilor în anul 1888? Cine nu cunoaște vîțejiile sale din acel an? Cine n'a plâns pe acel nenorocit tăran cără zăcea în lanțuri și înghinali nemânăci zile întregi și înțepă cu ochii la soare pe peronul căzărmei din marginea orașului Călărași? Cui nu i s'a umplut inima de durere când a avut nenorocirea să văză pe acest colonel strigând foc și să văză cu ochii tăranii români căzuți morți de găoanele vînătorilor...

Acest brav impușcător al tăranimel în ziua de 8 Aprilie 1888, mergând în renumoare în capul coloniei de vînători, pe marginea satului Ulmu, a dat peste patru flăcăișăi tineri cără măncări mămăligă și usturoi verde lângă Corina plugului în capul holdei de arătură, fără a le zice un singur cuvînt, fără a se convinge că ei nu erau revoluționari ci niște bieți copii cără atunci își scosescă plugul dupe brață. Cu inimă-i tirană le-a făcut un singur semn cu cravata să se ridice în sus și să stea drept... iar voce-i sălbatică a strigat soldaților foc... și l-a impușcat ca pe niște caini..

Ei bine, în față acestui fieros spectacol bravul colonel a strigat plin de măndrie și de fală: vedeți, măi soldați... daca sunt morți trageți pămînt peste ei... daca nu, mai repetati-le cete un foc.

Si mai departe cără va chilometri de acest victorios asalt al colonelului, în marginea unui alt sat numit Valea Mare, acest viteaz înținește o ceată de tăranii venind spre Călărași, și acestora, fără a le zice asemenea un singur cuvînt, a ordonat soldaților foc... și 11 din acești nenorocii cără veneau dupe dreptate la stăpânire, cără veneau să ceară pâine pentru copii lor și nutreț pentru vitele lor, și căzut morți înaintea acestuia furios și fără înimă ciocoi... iar pe cel rămasi vîlă l-a legat cot la cot și trimis să se pocăiască între zidurile umede ale temniței morți

de foame și chinuță ca condamnații din Siberia.

Din ordinul său sate întregi au fost puștiite, bătrâni ferecați și duși pe jos postii întregi în pas gimnastic; femei legate și bătute cu streanguri ude; fete mari desonorate de oficeri și soldați; casele jefuite; paseri, miei și vite tăiate și măncate de soldați; copii schingiuți iar mica avuție a tăranilor prădă jafului mai rău ca în timpul invaziunilor turcesti.

La cazară din marginea orașului Călărași, miș de tăranii împău de bătăi și tururi sălbatici, în căt și astăzi sună din ei zac rămași infirmi pentru toată viața.

Pe când acest viteaz colonel în anul 1888, anul de jale și de durere, împușca fără milă pe nenorocii tăranii în căminele Bărgăganului pentru că avuseseră curaj să se ridice cerând ajutor și dreptate de la stăpânire, comunicația cu București din ordinul D-lui colonel Lahovary era intreruptă, telegramele particilarilor opriți la oficii, scrisorile adresate ziarelor prin care se protesta contra tiraniei, contra măcelului — erau deschise.

Iar dupe terminarea aceluia măcel încrucișat, guvernul ciocoiilor a avut nerușinarea să dea comunicate prin Monitorul oficial și prin gazetele lor plătite spunând că în Ialomița numai cătăva tăranii s-au rănit și că linisteau domnește pretutindenea. Aceasta numai pentru acoperirea cruzimelor bravului colonel Lahovary și pentru ascunderea păcatelor sale cără nu i se vor era nici odată.

Si, pe când acest colonel în anul 1888 Aprilie comanda soldaților foc în carne nevinovată, și el cu sabia goală în mână tăia în carne via a frajilor noștri pe care o numea carne de bestie, în anul 1891 Aprilie, se adresează la acele bestii cerându-le votul ca să-l facă deputat pentru a le sprinji nevoie lor: aceasta ca plată pentru vîțejiile sale.

Dar D. Colonel Lahovary nu numai bestiile de Ialomița le-a impus să-l facă deputat, ci și celor din Râmnicul-Valea, care tot ca și cele din Ialomița de frică și de groază lău ales deputat al colegiului al III-lea, colegiul tăranilor, colegiul acelora ce cu lacrimile în ochi... în genuchi și cu mânine la pept cereață era tăie acelui călău Colonel în anul 1888.

Acest ucigaș s'a ales deputat al colegiului I-lu de Ialomița, cerând fără să roșească sufragiale alegerilor care lău pus în balotaj cu venerabilul D. Petre Grădișteanu la primul scrutin; la al II-lea scrutin însă, cum credeți oare că a putut renunță să fie ales? Faptele sunt grozave, ele nu se pot descrie. Destul numai să vă spun că acest mândru Colonel în calitate de Ministru, și Ministrul de Resbel, a trebuit să vie în persoană la Călărași, să ia cele mai severe măsuri pentru ca să se aleagă cu orice pret, și să impiedice pe D. Grădișteanu de a străbate în Cameră.

D. Grădișteanu a căzut numai cu 24 voturi în Ialomița, dar ingerințele întrebunțiate de acest Ministru au fost nemai auzite până astăzi în Ialomița și în întreaga țară.

La Prefectură a concentrat pe toți sluji-bașii din toate departamentele, și bătindu-le din picior le-a strigat: dacă măine nu voi fi ales deputat, dacă nu voi reuși a bate pe Grădișteanu, toți veți fi dată afară.

Pelegerii din plasa Cămpului lău adus în vagon plumbuit, escortați de toată puterea administrativă, la gară au fost dați jos și luăi la număr ca oile la strungă; pe drum de la gară spre Călărași aduși pe două rânduri militare înconjurați de comisari, sub-prefecți și gardișii civili. În oraș au fost băgați în curtea hotelului Stan Radu luat pe scoala D-lui Lahovary, unde li s'a în ciuiat portile nepermisădu-le a comunica cu nimici, nicăi chiar cu rudele lor. De la hotel luăi de agenți căte doi și duș la vot supraveghiați de aghiotantul Ministerului, de la vot iarășii dați din mână în mână până pe gangul hotelului Uni-reia, unde erau căutați prin buzunare de însuși Prefectul Fochide și controlați până la cămașă.

Si ca să poată intimida pe alegeri, bravul ministru de rezboi, îmbrăcat în uniformă de gală cu aghiotantul său de servicii, în calitate de înalt funcționar al Statului, a intrat în sala de alegeri întrîndu-și sabia de treptele palatalui comună și măsurând cu nasul sus pe alegeritorii din sală, până când D-nu președinte al biurolui, D-nu Julian, în numele legel' l-a somat să părăsească sala ceea ce și să facă spre necuvîntă gradul său.

Apoi săse ofișeri în mare ținută au cucerit toată ziua străzile Călărașului resturnăți în trăsuri plătite de D-nu colonel, iar de la birou până la cuartierul Severin la București.

Ambii prinși sunt depuși în astfel preventiv; Domnul Prim-Procuror urmează cu instrucția.

Administratorul Creditului Agricol, un bun și capabil slujbaș, fiind bănuit că nu împărtășește ideile ciocoiilor, a fost deservit telegrafic, numai și numai să încearcă să funcționeze și să voteze pentru prea înalt și a tot puternicul colonel, iar acum o sumă de funcționari vechi în slujbele lor, fiind asemenea bănuiti, se așteaptă din zi în zi să fie dați afară rămând muritori de foame împreună cu grelele familii de care sunt înconjurați.

Acum de sărbătorile paștelui, când tot omul așteaptă liniste și odihna în coliba sa, bravul colonel a ordonat permutearea unui capabil telegrafist din Călărași la Ploiești, lăsându-și familia singură, o mașină și o vînă fără ajutor, iar casa goală în brațele ruinei...

Iată dar cine sunt stilpii tărei de la care ne așteptăm să ne facă bine. Iată cine este D-nu Jak Lahovari și minunatul mijloc prin care a putut să se aleagă deputatul colegiului I de Ialomița. Iată cine voește să spue că pentru dragoste și mila ce o are de această țară vrea să guverneze și să stea la putere.

De la Borcea

Barbara Ubrych

Joi a murit în spitalul de nebuni din Cracovia fosta călugăriță Barbara Ubrych din manastirea Carmelitanelor.

O istorie sensațională care a produs cea mai mare emociune în toată lumea se ieșă de numele nenorocitei pe care moarte-a scăpat-o acum de suferințe inelun-gate.

La 11 (23) Iulie 1869, când ziarele publică următoarea telegramă din Cracovia: „In urma unei denunțări anonime o comisiune judecătoarească, asistată de o delegație de clerici, a pătruns ieri în manastirea Carmelitanelor din orașul nostru și găsit aci o călugăriță, care e surdo-mută și idiota și apoi a lovit-o cu un lemn peste cap.

O anchetă se va începe în această privință.

Parchetul din Capitală a primit o denunțare că un mahalaș din obor ar fi atentat la podoarea ficei sale, care e surdo-mută și idiota și apoi a lovit-o cu un lemn peste cap.

O anchetă se va începe în această privință.

Cu ocazia alergărilor de primăvară, direcția tramwailor va pune în circulație omnibusurile sale, care vor face serviciul între Hypodrom și bariera Mogoșoaiei.

Un consiliu de miniștri s'a înținut astăzi la orele 3 la D. Lascăr Cătărgiu acasă.

Vîitoarele interpelări cără se vor face în Cameră și vor pune gânduri putredul minister actual.

Astăzi fiind sărbătoare Isvorul Tămăduirei, ministerile nu au lăsat.

Posta redacției: Domnul Jikidi este rugat să se prezinte la redacția ziarului „Adevărul.”

A apărut Apărătorul sănătăței, ziar ilustrat de medicina și igienă populară, sub direcția mai multor medici.

Primul număr conține:

Gândul apărătorului sănătăței. — Explicarea frontispiciului ziarului. — Despre pielea omului. — Despre micro. — Aerul. — Curățirea unei camere unde a fost un bolnav de boale molipsitoare. — Generalitate igienice.

— Despre paraziți. — Un paiajen în corpul omului. — Despre rie. — Viroreaua.

Administrația ziarului Adevărul pentru a putea reduce cu 25 la sută prețul publicațiilor, a renunțat cu desăvârșire la serviciul Agentia Havas precum și celor-lății agenți de publicitate și anunțuri pe numeroși săi cîștigări și un special pe D-nii comercianți și industriași, că în viitor anunțurile, inserțiile și reclamele se primesc numai la Administrație, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

Casa de Schimb B. MARCU din Strada Smărăndei Nr. 15, în fața Băncii Naționale, spre poșta, ne comunică următoare cursuri.

4%	Renta amortisabilă	87-
5%	Imprumutul comunal (1883)	96 1/4
5%	Imprumutul comunal (1890)	97 3/4
5%	Scris. funciare urbane	97-
5%	Scris. funciare rare	100 1/4
5%	Renta amortisabilă	99 1/2
5%	Scris. urbane de Iași	88 1/2

ULTIME TELEGRAME

LONDRA, 25 Aprilie. — Se anunță din Valparaiso „Agentia Reuter,” cu data de 6 c., că guvernul din Chili a refuzat condițiile de pace propuse de șefii partidelui congresului.

PARIS, 25 Aprilie. — D-nu Carnot s'a intors în Orleans la miezul noptii.

CAPETOWN, 25 Aprilie. — Doi șefi din Guguhana au plecat în Anglia spre a exprima Reginel' dorița lor de a se subiecta protecțoratul englez.

VIENNA, 25 Aprilie. — Greva lucrătorilor tipografi este aproape generală.

VALPARAISO, 25 Aprilie. — Un atentat a avut loc contra principalilor membrilor Cabinetului; o bombă destinate să-l lovească s'a aruncat în stradă; nimenei nu a fost rănit.

Toată lumea se miră de desele accidente cără se întâmplă pe căile noastre

Vinuri Naturale Vechi ALBE și NEGRE

Specialitate de Vinuri din pozițiile cele mai renumite din Drăgășani, Orevița, Nicorești, etc. Tamăioasă, Braghișă și pelin de Drăgășani. — Prețuri foarte moderate.

Se trimete franco la domiciliu în mari și mici cantități, în butelii și butoaie de oră ce mărime.

După cerere se trimet și probe. Pivnița este deschisă toată ziua.

S. I. Rosenthal
28 nou, Str. Negustorii, 20 vechi.

Un tânăr dorescă să lecționeze clasele primare, gimnasia și limbistice. Inițiale: S. O., Podu de pămînt 185, la D. Costache Păunescu.

BOALE SECRETE

Cel mai bun Antiblenoragic

CAPSULE

CU BALSAMURI EMULSIONATE și PANCREATINĂ

Nici unul din antiblenoragicile existente până acum, nu împlineste cele două condiții indispensabile de asimilare: repede și a nu irita tractul intestinal. Modul cu total special și nou după care sunt preparate. Aceste Capsule fac ca vindecarea să fie repede, completă și fără de o deranja stomacul; astfel că convine tuturor persoanelor chiar celor mai debile.

Acest nou medicament vindecă în scurt timp complex și radical, surzori (sculamant) noi și vechi atât la bărbați cât și la femei, precum Blenorrea poală albă, etc. — Prețul unei cutii 4 lei.

Asociat cu aceste capsule se recomandă cu succes Injecția Santalină. — Prețul unui flacon în 1 lei și 50 bani.

Deposit general: Farmacia a Coroana de otel, Mihail Stoenescu, strada Mihai Vodă, Nr. 55, București.

In provincie unde aceste preparate nu se găsesc, se expediază imediat în contra unui mandat postal.

Să se observe cu rigurozitate instrucțiunile ce însoțesc fiecare cutie și flacon.

MARE DEPOU de MAȘINE AGRICOLE

Locomobile și Eatoaze de trerat.
Mașine de secerat și de cosit.
Mașine de secerat și legat zoopl. Pluguri, Triori, Venturătoare, etc. etc.

M. LEYENDECKER - BUCURESCI -

Strada Stavropoleos, 15, și Str. Cazarmel, 77.

CURELE de Transmisiune

Prima calitate englezescă

FURTUNI de CAUCIUC

toate articole pentru mașine: Asbest, Manometri

STICLE pentru nivel, robinete și Ventile de abur,
Bumbac pentru sters.

POMPE PENTRU VIN

cu prețuri foarte reduse la Depositul fabricii

Otto Harnisch 41, Strada Academiei, 41

vis-à-vis de Ministerul de Interni

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

	Sâmb. 4.30 p.m.	Lun. 4.30 p.m.	Joi 4.30 p.m.	Vineri 4.30 p.m.	Sâmb. 4.30 p.m.	Lun. 4.30 p.m.	Joi 4.30 p.m.	Vineri 4.30 p.m.	Sâmb. 4.30 p.m.	Lun. 4.30 p.m.	Joi 4.30 p.m.	Vineri 4.30 p.m.
Dela Orsova . . .	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Severin . . .	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Brsă-Palanca . . .	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Raduievatz . . .	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Gruia . . .	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Calafat . . .	Dum. 12.30 a.m.	Mart. 1.30 a.m.	Vin. 1.30 a.m.	Sâmb. 1.30 a.m.	Lun. 1.30 a.m.	Joi 1.30 a.m.	Vineri 1.30 a.m.	Sâmb. 1.30 a.m.	Lun. 1.30 a.m.	Joi 1.30 a.m.	Vineri 1.30 a.m.	Sâmb. 1.30 a.m.
Widdin . . .	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
Lompalanca . . .	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
Bechet . . .	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Rahova . . .	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Corabia . . .	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
Nicopoli . . .	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Măgurele . . .	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
Zimnicea . . .	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.
Sășotov . . .	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130
Ruaciuk . . .	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45
Giurgiu (Sm.) . . .	Luni 3 a.m.	Merc. 3 a.m.	Sâmb. 3 a.m.	Marți 3 a.m.	1.30 a.m.	2.30 a.m.	3.30 a.m.	4.30 a.m.	5.30 a.m.	6.30 a.m.	7.30 a.m.	8.30 a.m.
Turtukaia . . .	515	515	515	515	515	515	515	515	515	515	515	515
Oltenita . . .	530	530	530	530	530	530	530	530	530	530	530	530
Călărași (or.) . . .	580	580	580	580	580	580	580	580	580	580	580	580
Siliștria . . .	780	780	780	780	780	780	780	780	780	780	780	780
Ostrov . . .	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Cernavoda . . .	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
Galați . . .	530	530	530	530	530	530	530	530	530	530	530	530

Cursele vaporului local între Galați-Reni-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS :

De la Galați la Reni-Tulcea-Ismail: Marți, Joi și Duminică la 8 ore dimineață.

CURSE IN SUS:

Dela Orsova . . .	Sâmb. 4.30 p.m.	Lun. 4.30 p.m.	Joi 4.30 p.m.	Vineri 4.30 p.m.	Sâmb. 4.30 p.m.	Lun. 4.30 p.m.	Joi 4.30 p.m.	Vineri 4.30 p.m.	Sâmb. 4.30 p.m.	Lun. 4.30 p.m.	Joi 4.30 p.m.	Vineri 4.30 p.m.
Severin . . .	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Brsă-Palanca . . .	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8	8
Raduievatz . . .	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Gruia . . .	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Calafat . . .	Dum. 12.30 a.m.	Mart. 1.30 a.m.	Vin. 1.30 a.m.	Sâmb. 1.30 a.m.	Lun. 1.30 a.m.	Joi 1.30 a.m.	Vineri 1.30 a.m.	Sâmb. 1.30 a.m.	Lun. 1.30 a.m.	Joi 1.30 a.m.	Vineri 1.30 a.m.	Sâmb. 1.30 a.m.
Widdin . . .	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
Lompalanca . . .	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14	14
Bechet . . .	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6	6
Rahova . . .	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7	7
Corabia . . .	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9	9
Nicopoli . . .	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10	10
Măgurele . . .	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11	11
Zimnicea . . .	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.	125 p.m.
Sășotov . . .	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130	130
Ruaciuk . . .	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45	45
Giurgiu (Sm.) . . .	Luni 3 a.m.	Merc. 3 a.m.	Sâmb. 3 a.m.	Marți 3 a.m.	1.30 a.m.	2.30 a.m.	3.30 a.m.	4.30 a.m.	5.30 a.m.	6.30 a.m.	7.30 a.m.	8.30 a.m.
Turtukaia . . .	515	515	515	515	515	515	515	515	515	515	515	515
Oltenita . . .	530	530	530	530								